

מרתק בשביל הרבקים, ונראה שחלקם אינו עושה זאת סתם רק מאהבת אלוהים/קרישנה.

יוצאים החוצה מהמיקרש בלבונטין 19, מתכוננים לסיבוב רחב במיוחד בר-חובותיה הראשונים של העיר חיפה. מיד כל מהדקת את השבס מעל לראשה, ויאללה, לשדל!

התהלכה המזורה נכנסת לרחוב הראשי, רחוב-הנביאים, עמוס שם, אני שים עצבניים.

הגברים צועדים בראש, מזמרים את המנטרה. אחריהם, בטיפוף עדין, צועד דות הנשים, מחלקות עלונים, כרוזים, מטעימות אנשים מהעוגיות, מרקדות, מזמרות וידן עושה במלאכת-הקודש.

שיגרת הרחוב נעצרת פתאום. מבייטה בעין עקומה כאורחים החריגים, המפריעים לה. הרחוב פותח זוגי-עניים גדולות. חיובי מבוכה מלווים את הפ-מליה המזמרת.

אדם דתי אחד מעביר מבט מלא שינאה על הקרחת המבהיקת. כשמר כסינו מצטלבים, הוא נראה כמי שפגע בו ברק, רומז לי להתקרב אליו וממלמל בעגה אירישית כבדה: "למה איתם, למה עם התועבה הזאת? יהודי אתה, ולמד תורה! קראת פעם את הרמב"ם, שאתה הולך לקראו שיקוצים?" כשהוא מתחיל לצעוק ולהשמיק, אני עוזב אותו וחוזר לקרישים.

יש גם סקרנות אמיתית, מבטיי תדהמה מלווים בהרמתי-גבה: "מי אלה?" "מה הם מהרוז? אה, מישהו ראל..." "תגיד, הם פסיכים?" "תראה את זה, גם בחור צעיר הולך איתם. הוא עוד לא מגלח!" "אתה חושב שהם מבינים מה שאנחנו מדברים?" "ניקח עוגיה?"

נכנסים לרחוב-הרצל. הצפיפות גובת רת. נהייה-מוניות צופרים ברוגז לעבר הרמויות הקלועות. מנסים לצבט, לבר עת, למשוך בצמה, לתפוס תיפוף על המורטנגה, עוקצים בקולרדם: "וואלף, שוף על הצמה, ואללף, תראה את זה, איך הוא עושה בוכיבום, למות ממנו, כוסי-אוחתו ברוזנה."

ונתה צועק לחברו כחשובה על שאי לה: "אלה? אלה מודיינים כתחתי!"

כמה צעירות ניגשות. מסבירים להן ברצון ובחיוך על העקרונות, מזמינים להצאות. יוכוח מתעורר בין גבר כבד-גוף לאשתו: "אל תגעו בעוגיות! מה את יודעת מה הם שמים שם? האשה מעזה וטועמת." "מה עשית? מתרתח הבעל, קראי תי שיש בזה חשיש. תגיד, כמה זה?" אומר ומניף שלוש אצבעות מול הפנים

חיילים עוברים על פני אנשי הרא קרישנה מדים סוף מדים

בארץ, את שאלת? זה עוד לא די רציני, אבל יש לנו עורך-דין ושני רופאים. אצל קרישנה הכל מאורגן, מסודר, מתוייך... כל טקטיקות נשמר בקפדנות למזכרת. התיקשורת ניגשת אלי, מנסה לברר מה מחפש צעיר אצל המשוגעים. אית-מר מחיר בגאוה. "זה הממשך שלנו, אנחנו וקוקים לאנשים כמוהו."

מיפלט בציונות

את איריס (שם בדוי) פגשתי ליד המיפלט של אגם בדיונגוף. היא ראתה אותי הולך איתם בחוב, והתי-ליטה לנסות לשטוף לי את המוח בנגי-טיב.

אפילו אחרי שהתבררה לה זהותי האמיתית, היא המשיכה לדבר.

איריס עזבה את קרישנה לפני שנה. אחת המעטות שהצליחו לצאת מתהו-מות האפלה. היא מצאה מיפלט בציר-נות, עזבה את נייוריק ועלתה לארץ.

הבסיס לכמות היא המיסיונריות, ומשרתיה של זאת בקודש הם העיי-תונאים כמוד. אלה, בתאומם לפירסום מהיר וקל, מאמינים בקלות למראה עיניהם.

בקרישנה דואגים לטאטא את הילכלוך מתחת לפני השטח. הכל נראה ורוד לעיתונאי. הוא כותב רק טובות, וקרישנה מרוויחים.

"סדרהיום היסטרי ורחוק, ששעות שניה 18 שעות סגירה. קמים ב-4 למיקלחת קרה, ואחרי-כך שעתים תפילה ושניון המנטרה. עכשיו אוכלים אצלנו, האוכל היה נורא. אבל לא חשוב שמקאים ממנו, זה האוכל של קרישנה. התזונה הזאת גורמת, אגב, לתת-תזונה חמורה.

"אין לך אפילו זמן לנשום, ובטח שלא זמן לחשוב על מי אני ומה בעצם אני עושה כאן, לעזאזל. אם תשקע בהרהורים, מיד יתנו לך עבודה. בדרך כלל תירגום ספרי-קודש.

"עוד מוטו חשוב בתהליך ההתי-קרות לאלוהים הוא הדינמיות מהי-מישפחה. בקרישנה אומרים שההורים טיפשים ולא-מבינים. כשההורים באים לביקור הם בוכים כל הזמן או לועגים לקרחת שעשה הבן האובד, ובעצם מוכיחים את מה שהמורה אמר עליהם."

מדיטציה? מדיטציה היא חלק ממכלול של פעולות הדוגיות, הנעשות בכת. פעור-לות מונוטוניות אלה מביאות את האדם למצב של היפנוזה עצמית. הפרט מרגיש היי, מרחף, מטומם. אנשים נראים כמו אחרי מנת קראק. במצב כזה כולנו קלים להשפעה ולקליטת מסר.

"המורים גם אינם מומחים בתורת-הנפש. רבים מהאנשים שעסקו במדי-טציה הפכו תוך זמן קצר לסכיזופרנים, לחולירוח."

הסיפה איריס, במיבטא אנגלי-סכסי כבד: "צריך לכסח אותם ועכשיו, בעוד שעה יהיה מאוחר מדי."

הכרות-המילחמה. את העבודה האמיי-תית הם עשו מתחת לפני השטח. "איתמר, למור-ניסיון: רמי פלר הצ-ליח, בעזרת רשת-הסוכנים של יד לא-חיים, להשיג את שמותיהם וכתובותיהם של הרבקים. הוא ברר מתוכם את הצעירים ביותר, וניגש לשיחה חינוכית עם הוריהם. חבר שלנו נאלץ לעזוב את הארץ במיצות-אביו, ששוכנע כסכנה הטמונה בהרא קרישנה."

באחד הערבים חשתי תכונה מיוחדת במיקרש. אנשים מכל רחבי הארץ הגיי-עו לחיפה, לבושים ברוב טכסיות, בהי-דר. המיקרש קושט, וכלי-נגינה מזוה, רמוי אקורדיון, הובא מת-לאיבי.

בערב הגיעה התיקשורת למיקרש. עיתונאית באה לכתוב על הרבקים. לא בקלות נתנו לה להיכנס. היא נאלצה לעבור שיחות מקדימות רבות, בטרם הגיעו ראשי-הכת למסכנה סופית שהי-כתבה תהיה אוהדת. הפירסומת, כך מתברר, חשובה לקרישנאים, חשובה מאוד.

כשהיא הגיעה, התחילו בהצגה. לפי-ני העיתונאית הם היו מוכנים לחשוף את ליבותיהם. איתמר הסכים אף לספר את הסיפור האישי העצוב שלו. "נר-לדתי למישפחה טובה, ממש טובה. אבא שלי, פרופסור תיאודור, מנהל מחלקה בבית-החולים איכילוב. רצו שגם אני אהיה רופא."

אירגון זה יס לו ככחת ממטרותיו את המילחמה בכתות. על המיבצע מפקד חור-בתשובה, נעיר-זהר תל-אביבי שהקים לעצמו חב-רת-אלקטרוניקה, התעשר, פשט את הרגל וחזר בתשובה.

רמי פלר מכיר את הכתות מקרוב. יש אומרים שאף היה חבר בכמה מהן. באחד הערבים הופיעו, צבעו כחשור את הרחבה הקטנה שליד המיקרש, קיללו וגידפו את השקוף, את התר-עבה. הרביקו כרוזים. זאת היתה רק

האנשים. מנוחה. קמים לשיר את המנטרה. העיתונאית עומדת מן הצד. פותחת זוגי-עניים גדולות.

שוב אותה מנגינה, שלושה אקר-דים. הוטיקים עומדים ובידיהם כלי-הנגינה. לאיתמר מצילתיים ותופים. בתחילה שרים כשקט, כמעט בהסתר. מישהו מנגן באקורדיון. הקטורת מת-אכבת לתיקרה. השירים מגבירים עוצ-מה, מתחילים לנוע. בהדרגתיות עולה השירה לאכסטזה.

דמויות נעות בדבקות, צילצולים מחרישי-אוזניים מכל קצוות-החדר. גוה, ביישנית משהו, עוצמת עיניים, חוק חוק, סופגת לתוכה את הרחוניות. סולם מינורי משלב מיורח רחוק עם המיורח קרוב. בחלל החדר עומד ריח של התפרצות רוחנית ואו, בבת-אחת, עוזר-כיים הפעמונים את המוח. חוזרים לכי-דור-הארץ.

נרב מצביע לפני העיתונאית בגא-וה על תמונתו, מתנוססת בשער הש-בועון טיים. מספרים לה על האנשים החשובים, חברי הרא קרישנה: "הנה, קחי לדוגמה את הנרי פורד, נינו של מייסד החברה. מהיום שהצטרף, הוא לא הפסיק לנרב כספים, ובנה מרכז ענקי לחסרי קרישנה בלוס-אנג'לס."

מכן, אמרו שיש סיכוי שהתזונה הבריאה-כביכול מהווה בעצם תת-תזו-נה. הרבקים סובלים, כנראה, ממחסור חמור באבות-הזמון, דבר ההופך אותם לחלשים וחסרי-כוח-התנגדות למסרים, המשודרים דרך-קבע לתוך מוחם. סיימתי לאכול, השארתי רק את הדי-צילים, אני שונא חצילים, אולם איתמר מסביר לי, בקולו השקט ובחיוכו התי-מידי, את חשיבות החציל, כגורם מל-כר, ומחייב אותי בעדינות לאכול.

מגיעים לאקטואליה. פני, טירון הרבקים מציע לדמיאניוק לצעוק. הרא קרישנה! לפני המוות. כך יתקבל לעור-לם שכולו טוב.

הנרי פורד משלם

החיים אצל קרישנה רחוקים מלהיות חר-גוניים ומשמעמים.

איתמר מלא בסיפורים על ההתנב-לויות לאנשיהכת. שבועיים לפני שהופעתו הגיעו למיקרש החיפאי אנשי-האירגון החרדי יס לאחים.

אירגון זה יס לו ככחת ממטרותיו את המילחמה בכתות.

על המיבצע מפקד חור-בתשובה, נעיר-זהר תל-אביבי שהקים לעצמו חב-רת-אלקטרוניקה, התעשר, פשט את הרגל וחזר בתשובה.

רמי פלר מכיר את הכתות מקרוב. יש אומרים שאף היה חבר בכמה מהן. באחד הערבים הופיעו, צבעו כחשור את הרחבה הקטנה שליד המיקרש, קיללו וגידפו את השקוף, את התר-עבה. הרביקו כרוזים. זאת היתה רק

לא כמו החוזרים בתשובה

שלוש שנים תמימות. איך נפלה ההכרעה, בסופו של דבר, לא ברור. יש אומרים שבהצבעה דמוקרטית ופשוטה. שמועות שברו על התערבות של אירגון "יד לאחים". האברכים, כך נאמר לי בחדרי-הדרום, הפעילו לחץ כבד על חברי-הוועדה ושמו על כף-המאזניים את כל כובדי-השמענים בזירה הפולי-טית.

הוועדה המליצה: ● איסוף חומר רב ככל האפשר על הנושא בכללותו, ועל כל כת כפרט, תוך התחשבות בספ-רים ובמקורות-מידע מהו"ל. ריכוזו של החומר יהיה בסמריה פתוחה לקהל הרחב.

● מערכת-החינוך - יש לאפשר לתלמידים גיי-שה לחומר, וכן יש להבין תוכנית מיוחדת ללימוד כללי של הנושא. גוסף על כך יש לאבחן תלמי-דים בעייתיים, רגישים במיוחד, הנזונים במי-צביל-חץ מתמשך. יש לשתף הורים בחינוך בתוך המערכת.

● עזרה לאוכלוסיה נפגעת - הקמת עמותות עזרה להורים ועזרה פסיכולוגית לפורשים מהי-כתות.

● אכיפת חוקים - "אירגון הורים מודאגים" הגדיר סעיף זה כחשוב ביותר בדו"ח. לדבריהם, ממליצה הוועדה על אכיפת החוקים הקיימים, ועצירת אנשי הכתות על כל עבירה. הדו"ח מבחין בכמה סוגי עבירות: הגנת הצרכן, חוק העמדות, מיסוי ומטבע זר, חוק הפסיכולוגים והשימוש בהיפנוזה, וחוק הכניסה לישראל.

דו"ח הוועדה הבין-משרדית, שמונתה לחקור את הכתות, מבחין ב-10 כתות, הפועלות בישראל: סינטולוגיה, אימן, אסט, מדיטציה טראנס-צנדוטאלית, בהגאן, שרי ראגניש, כנסיית האי-חוד (מניס), החברה הבינלאומית למען הפצת תורת (הרא קרישנה), שליחות האור האלוהי (גורו מהרגיא), אצבע אלוהים (רינה שני), אננדה מרגה. "כל שאתה קורא יותר בכתבים שלהם, אר-מרת מתאמת-המדיע-המחקרי של הוועדה, נר-רית רמון, (אנתרופולוגית במיקאועה, שחיברה חלקים נרחבים של הדו"ח), מסתבר לך, שמה שמוצג כיצירתיות ופתיחות הוא היפוכו של דבר - סגירות, רובוטיות, יקני.

הכתות מדברות בשפה כפולה: הן מביאות אנשים להאמין, שמה שהן עושות הן עושות בשם התרבות שלנו, אבל גורמות להם באופן לא-מודע להינתק ממנה."

ואכן, כתות מסיימות תומכות ברעיונות אפ-לים ודיעות קדומות. המוניס, למשל, אומרים שהיהודים הם גזע נחות, שאותו יש להכריז, (חוץ מהמאמינים, כמובן). את המאמינים הם מנחמים, שבקרוב ישלל שטן מהניס המוניס על מדינת-ישראל.

פיסקה קטנה, שולית לכאורה, בשולי הדו"ח: המאבקים שקדמו לניסוח פיסקה זו היו קשים. חלק מהחברים צידד בהוספת היהדות, כחלק ממה שמכונה כתות וקבוצות. החברים הדתיים התנגדו, כמובן. הוויכוח עיכב את עבר-דתי-הוועדה, וזו גם הסיבה לכך שלהכנתו נדרשו